

Kolozsvári Hírlap

FÜGGETLEN NAPILAP.

Főszerkesztő: **Dr. ÓVÁRI ELEMÉR.**

Felelős szerkesztő: **CSOKONAI VITÉZ MIHÁLY.**

Meddig ábrándozunk még?

Kolozsvár, jun. 21.

Valami átok sujtja ezt a szegény országot. Évek hosszú sora óta hitegetjük magunkkal, hogy oly fényes társadalmi és kulturális helyzetünk van, oly áldásdus agrár politikát üzünk, amely nekünk megengedi reményleni, hogy nagyhatalmi állapotunkban továbbra is oly melegen sütkezünk, mint eddig is tettük.

Ámde vegyük le szemünkről a rózsaszín szemüveget és lássunk tisztán. Nekünk bizony gabonánk, leszámítva rozsda, gomba, konkolytól stbitől — az nincs. Van ugyan annyi, amennyiből egyszer-mászor jóllakhatunk, hanem nincs annyi, hogy tejben-mézben folyó országunk hírnevét „kivitelezésekkel” erősítsük.

Nem kell ide bő magyarázat. Ide benn a nép éhezik, árvíz, szárazság, rozsda, jég és mindenféle elemi csapás segít bennünket, hogy a vegetáció felé gyorsabb tempóban haladjunk.

Hát mi történik a beléletben? Ott nem történik semmi új, ott minden halad a maga régi kerékvágásában: licitáció, kétségbeesés jajkiáltása, és olyan jelenségek, melyekből egy tiszta szemű, eszű kutató valódi igazságként — a nyomort hámozhatná ki. Nyomor! . . . Ne tessék rajta megütközni, hü színekkel ecsetelt valóság tényleg ezt a keretet adja.

Vagy tán aranchusi vig napokat élünk amiért dobzóduk, mmlatunk és nem vesszük észre, hogy fejünk felett hullámok omlanak össze maguk alá temetve? Nem bizony! Medve álmodtunk, mikor csak csalóka napsugár tud kihuzni oduinkból tette, munkára, s a délibáb játszi sugára szétfoszlik az első fuvalatra. Vagy anyagi helyzetünk rozsdás színei ringatnak optikai csalódásban?

Vannak színek ezen a téren is, de ezek sötétek, feketék.

Iparosunk kezéből kihull a szerszám, munkás karjait megbénítja a gond.

Kereskedőink tiszta kirakatá-

ban ott setteng kísértő rémként a „tartozik—követel” ijesztő réme. Ott van ám, csak vegyük észre, mint feni fogát újabb áldozatra.

Közép osztályunk az értelmes, uri hivatalnok osztály? — Kinek kulturális téren oly szép, fölséges feladat jut — na hát itt nem kell én beszéljek, beszél itt a valóság. Czfira nyomoruság a neve ennek a valóságnak. Leplezett bukás, — anyagi helyzetének visszafejlődése, szellemi erejének megbénítása a szükség, a létért való küzdelem.

Főuraink? Hát vannak! Csak szegények. Telekkönyvek beszéljete?

Parasztjaink? Na hát efféléink vannak — akármilyen sűrűn — sok köztük az analfabéta is . . .

. . . . „Elég! Elég! Nem hivatásom rémképekkel ijesztgetni a járó-kelőt — én csak szegény csengettyüs vagyok”.

(sz.)

Viharos országgyűlés.

Budapest, június 17.

A képviselőház mai ülésén Jakabffy Imre elnökölt.

Napirend előtt Olay Lajos kifogásolja Tisza István gróf miniszterelnöknek azt az intézkedését, melylyel utasította Debreczen város polgármesterét, hogy intézze el a galaczi konzul német átíratát.

Tisza István gróf miniszterelnök azt feleli, hogy eddig is gyakorlatban volt, hogy a hatóságok közös ügyekben németül is érintkezzenek.

A miniszterelnök nyilatkozatára viharos zaj tört ki a baloldalon.

Kubik Béla ismételt kiáltja: — Gyalázat! Nem ég le az arcukról a bőr!

Elnök ismételt rendreutasítja Kubik Bélát majd a renitenskedését a mentelmi bizottsághoz utasítja.

Tisza István gr. ezután kifejti, hogy ha egy magyar hatóság a konzulátusoktól német átíratot kap, akkor azt a hatóság — ha a szöveget nem érti — fordításra felterjeszheti a belügyminiszterhez, de önhatalmulag az átíratot vissza nem küldheti.

Rátkay László kéri az elnököt, hogy gr. Tisza István miniszterelnököt kijelentése miatt utasítsa rendre.

Ezután a vasutasok fizetésren-

dezéséről szóló javaslat tárgyalására tért át a Ház.

Csernoch János amnesztiát kér az elbocsátott vasutasok számára.

Fülöp Béla a fizetésrendezési javaslatot nem tartja kielégítőnek.

A m. kir. javító intézet évváró ünnepélye.

Kolozsvár, június 20.

Lélekiemelő szép ünnepség keretében tartotta meg vasárnap délután a kir. javító intézet záró vizsgáját. A társadalom kitaszítottait, parazitáit fogadja ez az intézet magába, hol hasznos polgáiraivá nevelik őket a hazának. Nem megvetést, meleg részvétet érdemelnek ezek a szárandó gyermekek, kiket vagy a rossz társaságok, vagy maga a szülői ház méltatlanságokkal megront.

Örömmel láttuk ezeket a romlott gyermekeket a tanári kar buzgalmából a javulás útján, a mint énekeltek és szavaltak érzéssel, jó kedvvel, úgy a hogy tanulni, művelődni akaró gyermekek teszik ezt.

Valóban szép és nemes hivatást töltenek be ennek az intézetnek a tanárai, olyan missiót teljesítenek, a melyért hálás lehet a társadalom, a haza. Különösen a hogy az itteni intézet tanárai fáradnak és dolgoznak, mindent elkövetve a romlott lelkek megtisztítására, érdemelnek részünkről is elismerést. Kovács József igazgatóval élükön Répay Andor, Bodó József tanárok és Tokay Lajos, Albert János, Zöldi Márton, Kisfaludy Károly, Horváth János, Fülöp Mihály, Urnay Jenő, Harmathy Lajos, Vizi József, Seres Mihály iparosok képzik ki az intézet tagjait hajlam szerint szellemi vagy fizikai munkássá s így hasznos tényezőivé válnak a társadalomnak.

A mindnyájunkat mélyen meghatató ünnepség, melynek rendezéseért az igazgatón kívül Répay Andort illeti első sorban az elismerés, ki ezer mester lévén, ének művészekké, katonákká, szónokokká s a jó ég tudná még mikké neveli a vásott fiukat, megnemesítve őket, mint a kertész oltványai a vad fákat — programmszerűleg folyt le.

Különösen tetszetek az intézeti dalkör által előadott Répay tanár szerzeményei. Ügyesen sza-

valtak s meleg tapsokat kaptak Simon Antal, Tárnai István, Papp Géza. Ezt követőleg Kovács igazgató szép beszédet intézve a fiukhoz, kiosztott 22-nek 24 jutalom könyvet, mely után dr. Kovács J. unit. tanár, Amerika legnagyobb javító intézetét ismertette, mely közel Bostonhoz Northwoodban van. Ezzel aztán véget is ért a szép ünnepség.

Utánna Kovács József igazgató a vendégeket, kik közül ott láttuk közéletünk számos illusztris tagját magánlakásán barátságos lakomára várta, hol a ház bájos urnője kifogyhatatlan kedvességgel, magyaros vendégszeretettel vette őket körül. A kedélyes lakoma benyúlt a késő éjszakába, melyen számtalan felköszöntőkben ünnepelték az igazgatót, tanártársait, a háziasszonyt s a jelen volt hölgyeket. Mi a megunk részéről ismételtlen is gratulálunk az elért szép eredményhez az intézet vezetőinek.

Calwin.

Ujabb leleplezések

Jókai Mór utolsó éveiről.

— Második röpirat —

— S miután a méltóságos ur — ugymond Pók — már restelte visszavenni a borralalóul adott koronát, a méltósága odarohant a fiókhoz, a fatányért kikapta s úgy a mint volt, pénzestől együtt a szó legszorosabb értelmében szegény méltóságos ur fejéhez vágta.

— Nesze gazember, add oda az utolsó ingedet is.

Aztán még nekirohant s a két kezével vállon fogva megrázta. A pénzek persze szerte gurultak, a méltóságos ur két tenyerébe rejtette arcát s egy szót sem szólva bement a szobájába és sirt. Én, mert úgy vettem észre, hogy homloka kissé vörzik, utána siettem s szinte szemrehányóan mondtam neki: „Lássá, méltóságos ur, nem kellene mindezt túrni.” Mert ne tessék elfelejteni, hogy igen szerettem engem s mindenről beszéltem vele. Ekkor mondta nekem:

— Nagy bajt csináltam én János. Aláírtam valamit, a mi elől nincs menekvés.

Ez volt a kertész elbeszélése. Ez utóbbi mondatának minden szavát jól meggondoltattam vele: vajjon nem zavarja össze valami más dologgal?

— Nem — ugymond Pók — biztosan, világosan emlékszem. Hogy mit értett alatta azt nem

tudom, többet nem is beszélt róla. Hiszen külföldben is, a ki csak ismerje a méltóságos urat, tudja, hogy azt irattak vele, a mi nekik tetszett. Például mikor bent az Erzsébet-köruti lakásán a könyvtárt rendeztük, egy nagyon szép albumot mutatott a méltóságos ur:

— Ezt a fővárostól kaptam — ugymond — ha meghalok, ez lesz a nemzeti muzeum legdrágább könyve.

— Bent törülgettek — beszélt tovább Pók — a kisasszonyok meghallották ezt. Nemsokára reá hallottam a cselédektől, hogy a méltóságos urral közjegyző előtt összes könyveit a méltóságának ajándékoztatták. Az ügyvéd urnak is tudni kell róla. Majd előkerült ez a közjegyzői okirat.

* * *

Gurnik Mária szakácsné vallomása a következő:

— Én uram, szakácsné vagyok, nem sokat tudok, de azt, a mit láttam és hallottam, el akarom mondani, mert az igaz és mert fellázad a lelkem, ha arra gondolok, mit tettek vele.

Ahányszor alkalmam volt együtt látni őket, a méltóságos urat és a feleségét, mindig a legdurvábban beszélt vele. Nemsokára ő, hanem a többiek is. A „szamári“ titulus volt a legkissebb, a mivel megszólították.

Egy ízben például Groszék estére elmenni készültek s a méltóságos urnak vacsorára egy kemény tojást és két csó kukoriczát rendeltek. A tojásnak szaga volt s másikat kértem a méltóságától. Azt felelte reá:

— Adja csak be, nem tudja, hogy mitől hizik.

— Azt én is bizonyítani tudom — folytatta Gurnik Mária — hogy a kávéját sohasem kapta meg 10 óra, fél 11 előtt. Én nem is mertem dugva adni neki valamit.

Kétszer vagá háromszor láttam, hogy ha bementem vaiaimért a méltóságos ur szobájába: ült a székében és sirt. Egyszer éppen az öreg Groszkné volt benn nála, a méltóságos ur szolt éppen hozzá:

— Mondja meg kérem a Belának, hogy ne bánjon így velem, nem bírom ki.

— Ezeket tudom, tessék uram megcsitáltatni a bíróság elé, hogy esküvel pecsételhessem meg valóságomat.

* * *

Egy másik nőcseléd: Csaplár Erzsébet is jelentkezett, (Vörösmarty-utca 25.) hogy nyilatkozni óhajt. 1901—902. telén szolgált Jókai Mórnánál. Beteg lett, azért jött el tőlük.

— Én tudom, mert én készítettem — ugymond Csaplár Erzsébet — hogy a méltóságos ur felmelegített ételeket kapott, holott az asszonyok asszietteket és pecsenyéket kaptak.

(Folytatjuk.)

Romániai lázítók a rendőrségen.

A mi rendőrségünk nem csak a szük haza határain belül, de kívül is ismeretes a baklövéséről. Most ezekneknek a számát egy újabb fényes tényével szaporította.

Tudva levő ugyanis, hogy a románok ez évi július hó 16-án Putnán (Bukovina) legnagyobb fejedelmük Nagy Istvánnak a halála 400 éves évfordulóját fogják megünnepelni. Erre az ünnepélyre a kolozsvári románság is nagyban készül s koszorúra gyűjtést indítottak maguk közt. Ezt a gyűjtést Boca Tivadar bizt. hivatalnok és Szekasán Romulus ügyvédjelölt eszközölik.

A mi rendőrségünk a két, különben ártatlan urat kinevezte lázítónak és felcizáltatta őket.

Tegnap volt a kihallgatásuk a főkapitányságon, hol vallatásra fogták őket, tudtokra adva, hogy meg nem engedett nemzetiségi ellenes tüntetésre való pénzgyűjtésért vannak vád alá helyezve.

Mi nem vagyunk valami nagy barátai az oláhoknak, ezt még a „Friss“ is elismeri rólunk, legnagyobb ellenségük, de akkor a mikor az igazságról van szó, nem tekintjük, hogy oláh-e magyar-e az, kivel igazságtalanság történt. Épp ezért elítéljük a rendőrség tulbuzgóságát, ki az ilyen eljárásokkal tényleg tápot ad a románságnak, hogy elnyomatásukat hangoztassák. Nem szabad a káknán is görcsöt keresni. A nemzeti kegyeletét tisztelni kell akár románban, akár szász, akár tót vagy szerbnek. Bocának és társának pedig egyéb bűnük tényleg nincs, mint-hogy koszorút akarnak helyezni nemzetük egy nagy fejedelmének a sírjára.

A szerelmes csizmadia tragédiája.

Budapest, június 21.

Rusz Vilmos lábtyümvész itt élt Kolozsvár 67 százalékos pótadóval terhelt földjén. A jó levegő üdévé, a sétatér melankórikussá tette. Ha az ember üde és melankórikus könnyen gyul szive szerelemre. Rusz uram is a kapták világában egyszer csak azon vette észre, hogy az ő szive jobban kopog, mint a talp és sarok felveréshez szükséges segítő-társ, a kalapács.

A csizmadia polgártársak elszánt férfiak. Rusz is ilyen s bevezett a házasság csendes medrébe. De csalódott, végtelen csalódott. A csendesnek vélt mederben folyton dühöngött a vihar s Rusz uram elvitortlázott az ország szívébe saját szívét gyógyítani.

A mult hétig hirt sem hallot-

tunk a szerelmében csalódott lábtyümvészről. Ekkor azonban bánatos levelet hozott tőle a posta egyik barátja számára Budapest-ről. Azt írja ebben Rusz, hogy a felesége után majd meg hasad a szive s mert tudja, hogy az asszony szive nem dobog az övé után, a halálba megy, hat golyót lő a fejébe.

A levéllel elment a barátja a feleségéhez, ki azonban még erre sem lágyult meg, kijelentve, hogy neki Rusz többé nem kell. Tegnapelőtt ment el ez a szomorú értesítés Ruszhoz, ki elolvastva azt, nyomban elővette a hat golyóbist, de csak egyet tudott a fejébe bethesséklni, a többi künrekedt és még az a malörje is megvolt, hogy a várt halál nem érkezett el. A Rokusban ápolják s egy hét múlva kutya baja se lesz a szerelmes kolozsvári csizmadianak.

Öngyilkosság a Klastrom-utczában.

Kolozsvár, június 21.

Fertő Juliánna 19 éves hosszú mezői leányzó akarata ellenére, atyja parancsára jött be Kolozsvárra szolgálni.

A kolozsvári levegő és az itteni viszonyok sehogy sem tudtak lelkére vigasztaló hatást gyakorolni, sőt az öngyilkossági eszmét érlelték és erősítették meg benne.

Tegnap d. u. Klastrom-u. 1 sz. lakásának padlására észrevétlenül felment és ruháit spárgával ott magát felakasztotta. A szép reményű fiatal leány végzetes tettének oka a buskomorság.

Holttestét a kórbonczatani intézetbe vitték.

Eddig e szomorú történet; eddig a tények tárgyilagos regisztrálása, de mi, kik keressük az okokban a lelki mozgató rugókat, itt a társadalmi betegségeknek legelterjedtebb szomorú alakját látjuk.

Egy a nép gyermekei közül divatos betegségeknek esik áldozatul. — Már a tiszta, friss ódon levegő, a folytonos munka, elfoglaltság sem nyújt védelmet ott, hol a kórnak rákfenéi hálózák hatalmukba a gyöngéket, a szerencsétleneket.

ÉJJELEI POSTA.

— Express tudósítás. —

A pomázi orvos ügye. A meggyilkolt pomázi járási orvos, dr. Május Bélának a tömérdek idő óta húzódozó ügye, úgy látszik ma végre dülőre jut. Dr. Csapó László főszolgabíró ugyanis ma délelőtt a számvevőségével Vörösvárra utazott, jórészt azért, hogy világosságot derítsen ebben a kinos ső-

tétségű ügyben. Dr. Csapó holnap érkezik vissza Pomázra.

Harcz a vasuti sztrájk miatt.

A rákosi-rendező pályaudvar mellett nagy kert van. A kertben mulatságot rendeztek tegnap. Nagy társaság, köztük sok vasutas vett részt a mulatságon. Nagy vita keletkezett a vasutasokról. Ki pártját fogta, ki megvádolta őket. A vita oly élessé vált, hogy verekedéssé fajult. A palackokkal és székekkel megindított harc aztán elsőrendű késsel végződött. Súlyosan megsebesültek Battler Jenő 22 éves aranyműves, Battler Árpád 24 éves aranyműves, Demkó Rezső vasmunkás, a kinek a fejét zúzták be. Kaiser József pinczér bordáján kapott mély szurást és Gróf József napszámos. Valamennyit szállították a Rókusba Velük együtt szállították be Kaiser Ferencznét, egy budapesti pékmester feleségét, aki sok vértől esett gyakori ájulásba.

Harminczhat évig elfalazva.

Buckrey halli községi tanácsosról azt irták a rendőrségnek, hogy halottnak vélt fivérét évtizedek óta birtokán elzárva tartja. A rendőrség eleinte nem adott hitelt a névtelen levélnek, de később, több gyanuok felmerülése után mégis vizsgálatot indított. A vizsgálat szenzációs eredménnyel járt. Kint, hogy Buckrey 1868. év óta tartja pinczéjében elzárva testvérét. A jelenleg 56 éves szerencsétlen ember, 36 év óta nem látta a napvilágot. Állapota iszonyatos volt. A szerencsétlen úgy nézett ki, mint egy halott. Bajusza és szakála ugyszólván a földig ért. Hosszu elzárása miatt nem volt képes egy szót sem kiejteni és egy állat benyomását keltette a szerencsétlen ember. A Buckrey család gaztettének oka a pénz volt. Meg akarták az elzárt fivér örökségét tartani. A rendőrség a borzalmas ügyben szigorú vizsgálatot indított. A szerencsétlen ember állapota veszedelmes.

Szerelmi dráma Tordán Tordáról írják: Dobondi Ferencz czipészegéd tegnapelőtt nyílt utcán megtámadta Orbán Gyulát kiről azt hitte, hogy feleségének udvarol. A mit sem sejtő Orbán Gyulát először egy tégladarabbal verte föbe, úgy, hogy az azonnal a földre esett, azután pedig a szerencsétlen ember mellére rátérdelt és addig ütötte, míg csak eszméletét elvesztette. A földön fetrengő embert, ki a brutális czipészegéd féltékenykedésének ok nélkül lett áldozata, azonnal lakására szállították és gondos ápolás alá vették, de tegnap reggel iszonyu kinok közt kiszenvedett. A rendőrség a gyilkost letartóztatta.

HELYI HIREK.

Kolozsvár, június 21.

— **Felhívás a kolozsvári áll. tisztviselőkhöz!** A „Kolozsvári Hírlap“ hasábjain a közel multban

MEGNYILT!

Uj üzlet! Dismü-, játék-, háztartási- és fényüzési árukból.

Uj üzlet!

19. sz. 23-30.

Egy forintos áruháza

Kolozsvártt, Kossuth Lajos-utca 3-ik szám.

Most már 30 fillértől 1 forintig a fenti árak mind kaphatók. — Számos látogatást kérve kiváló tisztelettel:

Lakatos József, Kolozsvár.

Vidéki megrendelések legpontosabban lesznek kiszolgálva.

czikksorozat jelent meg, melyben eleven színekkel van ecsetelve azon elviselhetetlen állapot, mely városunk lakásbér viszonyaiban fennáll. Adatokkal volt ott kimutatva, hogy **a helyi állami tisztviselők által élvezett lakbér átalány nem áll arányban a helyi lakásbér viszonyokkal.** Ezen kérdés tisztázása, végleges megoldása aktuálissá vált. Azon alkalomból kifolyólag, hogy a Máv. helyi alkalmazottainak I. oszt. lakbér átalány engedélyezett biztos siker eredményével kecsegtet, hogy az állami alkalmazottak hasonló célzatu törekvéseit hasonló siker koronázza. Felkérjük tehát a kolozsvári állami tisztviselő társainkat, főleg a tisztviselő egyesületi elnökséget, hogy erre nézve a mozgalmat indítsa meg, illetve szükséges módokat megbeszélésére sürgősen gyűlést hívjon össze. mert ennek programba vétele és felszínre tartása valóban közszükségletet képez. Több állami tisztviselő.

— **Rákóczi hamvainak hazaszállítása.** II. Rákóczi Ferenc hamvainak hazaszállítása ügyében gróf Tisza István miniszterelnök szerdán d. u. 4 órára egy szűkebb körű értekezletet hívott össze Budapestre, a miniszterelnöki palotába. Az értekezletre a miniszterelnök Kolozsvárról meghívta dr. Szádeczky Lajos egyetemi tanár, a jeles történetbuvárt, ki legutóbb egy nagyobb zárandoklást vezetett Rákóczi törökországi sírházhoz. — Szádeczky professzor a tegnapi déli vonattal el is utazott a fővárosba.

— **Kinevezés.** A marosvásárhelyi állami kórház belgyógyászati és szülészeti orvosává a belügyminiszter dr. Malom Dezső, a kolozsvári szülészeti klinika első tanársegédét nevezte ki.

— **Kassay Károly elszerződése.** Kassay Károlyt, a kolozsvári közönség valóságos dédelgetett művészt, mint egyik fővárosi lapban olvassuk, Vitor Pál a Népszínház igazgatója a jövő szezonnra a Népszínházhoz szerződtette. Bizonyára a legnagyobb sajnálkozással fogadja a kolozsvári közönség ezt a szerződtetést, mely a színházunkat egyik legjobb erejétől fosztja meg.

— **Gramophon-estély a Szt. György szobor javára.** Csütörtökön alkonyat felé érdekes hangverseny lesz a sétaterén. A kioszk előtt egy óriási grammofoonon foglalkoztatni a hangversenyt rendezni. — A grammofoon e célra Budapestről hozatják le. Az érdekes hangverseny már a jótékony célra való tekintetből is, megérdemli a közönség pártolását.

— **A Székelyhó vizesés megtekintése.** Az E. K. E. folyó hó 26-án, vasárnap egész napra kiterjedő kirándulást rendez a híres Székelyhó vizeséshez. A részletes utitervet és személyre szóló meghívókat a napokban bocsátja ki az egyesület. A kirándulásra jelentkezőknek 24-én d. u. 6 óráig a kirándulás tekintet nélkül az időjárásra, minden körülmények között meg lesz tartva.

— **Orvosok gyűlése.** Az orsz. orvos-szövetség kolozsvári fiókja június 27-én délután 6 órakor a szülészeti és nőgyógyászati klinika tantermében rendes közgyűlést tart, melyre a tagtársakat tisztelettel meghívja az elnökség.

— **A kolozsvári fodrász-segéd** skatanyfolya 1904. július hó

3-án (vasárnap) a Lövölde összes helyiségeiben, záróvizsgálattal egybekötött zártkörű nyári táncvigalmat rendez.

— **Kinematograph a Hunyadi-téren.** Gierke Oszkár második sorozatának tegnapi bemutatója érdekes és élvezetes volt. — A képek tiszták, tanulságosak és érdemül tudható be, hogy nem illemsértő pikantériák, hanem valódi ismeretterjesztők, a legnagyobb gonddal vannak összeválogatva. A közönség pártolását Gierke Oszkár tényleg megérdemli.

— **Az ál- és igazi detektív.** Az éjjel a Czell-ben két czépessegéd detektívnek adta ki magát s véletlenül egy ott levő igazi detektív letartóztatta őket.

— **Garázda legények.** Tizen-négy sólyomkői legény jött be tegnap Kolozsvárra a sorozásra. Mindnyájukat besorozták s e feletti bánatukban beszérintettek. — A Széchenyi-téren egy leánykát felpofoztak s a járókelőket inzultálták. A Rudolf-uton ablakokat vertek be azon a jögn, hogy ők katonák s nekik nem parancsol semminemű polgári hatalom. A rendőrség más véleményen volt s mind a tizenégyet előállította s az eljárást ellenük bevezette.

— **Tamburások az Ujvilágban.** Ma és mindennap elsőrendű tambura zenekar játszik az Ujvilágban. Kitűnő házi borok és magyar konyha. Kerthelyiség. A legkellemesebb nyári mulatóhely.

— **Az „Ibolya“ virágcsarnokban** vannak a saison legszebb virágai. Illat árban pompáz ott minden csokornak, koszorúnak való virág és izléses, mégis olcsó kiszolgálásra várnak. Wesselényi-utcai „IBOLYA“ csarnok olcsó — galáns szakszerű kiszolgálást biztosít.

— **Modern csodák csarnoka a kioszkban.** Ma és holnap este a kioszkban egy speciális nagy hírű spiritizista tart előadást társulattal. A bámulatos és csodálatra méltó előadásra a tapintatos bérlő belépti díjat nem fog szedni (1—1)

— **Legjobb szer** a nap és szél befolyása ellen a Biró dr.-féle „Havasi gyopár Crème“ mely sem higanyt, sem ólmot nem tartalmaz. Próbategely 70 fillér. Kapható: a Wolff gyógyszerárban Kolozsvár 58.18—30.

SZÍNHÁZ.

* **Rózsahegyi bucsufellépése.** Rózsahegyi, ki Megyeri igazgató fölszólításának engedve ma még egyszer fellép és bucsuzól Laufs rég nem adott kitűnő bohózatában, a — Bolondok házában — eljátsza egyik bravuros komikai szerepet, Csipkés Jenőt a drámai hajlamu kereskedő segédet, ki minden áron színész akar lenni.

TÁVIRATOK.

Budapest, június 20.

A trónörökös nejét adoptálják.

Bécsből sürgönyzik: Ferencz Ferdinánd trónörökös nejét, Hohenberg hercegnőt, született Chotek Zsófia grófnőt legközelebb adoptálja a meklenburg-schwerin feje-

delmi ház, aki az adoptálással az uralkodóház tagjaival egyenrangúvá emelkedik. A király hozzájárult az adoptáltatáshoz, amelyet, mint az uralkodó kegyességének nagy ajándékát a trónörökös könyörgött ki felesége számára.

Véres eljegyzés Budapesten

Beregi Lajos villamos Bárkocsis-utcai lakásán családi ünnep volt ma. Margit nővérét eljegyezte Vas Albert irnok. Boga gépész a lakomán összeszólalkozott a vőlegénnyel és reá lőtt. Szerencsére csak kisebb sebet ejtett rajta. Erre nagy vihar keletkezett. Asztalok, székek, poharak, tányérok röpködtek a levegőben. Két vendégnek a feje több helyen léket kapott. A néznép minden tagja megsérült. A rendőrség vetett véget a mulatásnak.

Meggyilkolt vasuti vendéglős.

Borzalmas rablógyilkosság történt az éjjel Eszéken a vasuti állomásnál. — Ismeretlen tettesek Schuller vasuti vendéglőst kirabolták s meggyilkolták. A fejét lemetszették. Baltával dolgoztak a gyilkosok. Azt gyanítják, hogy a vasuti munkások követték el a véres mészárlást.

A japán—orosz háboru.

Kamimura japán tengernagy heves támadást intézett a vladivostoki orosz hajóhad ellen, melynek azonban sikerült elmenekülnie. Az oroszok okui szigetek között két japán vitorlás hajót elsüllyesztettek. Skridlov altengernagynak a cárhoz intézett távirata szerint az orosz cirkáló hajóhad a koreai szorosban három japán szállítógőzöst a rajta levő katonákkal és legénységgel együtt elsüllyesztett.

REGÉNY.

A tévedt nő szerelme.

Írta a „K. H.“ számára: Ö. (25.)

Ő pedig szótalanul tekingetett végig a kis szobácskában mintha kereste volna a vetett ágyakat, a falon függő szentképeket és a többi tárgyakat, melyek oly édessé tették az ő régi, egyszerű kicsiny házat.

Ez alatt Karikásné folytonos sürgés, forgás között iparkodott új lakóival elfelejtetni a szülőföldről magukkal hozott emlékeket, belső érzéseket és ő a szegény, nyomorult kunyhó lakó elkezdett beszélni fényes palotákról, a napról, napratengődő, a boldogéletről, melyet csak egy olyan város adhat mint Kolozsvár.

Boltingatott is erre régi lakója Ilona és testének oly taglejtéseket adott mintha azt mondotta volna: „Hej nem igaz az, mert a ki mondja maga is élő tilalomfa!“

De azért Karikásné csak folytatta, beszélgette az ő mondokáját, s öt perc se kellett, hogy eltessen és már is ledarálta az ő élete történetét is: „falun gazdag szülői voltak, városba adták férjhez, de az ura eljátszotta vagyonát s az utolsó garasokkal is koporsojt kellett megvennie hogy velegyült szerencsését mindenét eltemesse“.

S mivel ezeket oly hűn, oly igazán beszélte el, színezésére pedig az érzelmek oly skáláját használta, hogy sokszor nézett fel rája Földes Márton is, ki könyökére hajtva fejét merően nézett addig maga elé a semmiséghe.

Mikor látta Karikásné, hogy mind jobban a Földes Márton sebére tapint tovább folytatta:

— Hanem azért Isten kezében vagyunk, ha majd felégeti a házunkat holnap segítségünkre lesz, hogy felépítsük!

— Kezdek újra kentek, ha szegénységre jutottak és másnak a kenyerét kell egyék, addig tegyének félre egy-egy darabocskát míg egy egész kenyerük lesz s akkor majd a magukét is fogják enni.

Azért bizony egyet se busuljanak, hogy idegen földre kellett jöjjenek, hiszen még visszamehetnek, ha az Isten is engedi!

De már ezekre Földes Márton sem tudta megállni, hogy oda ne szóljon:

(Folytatása köv.)

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Wesselényi Miklós-u. 7. sz.

Telephon szám 503.

MA

● ● Kedden ● ●

Cza kó Peti zenekara játszik

a SÉTATERI KIOSZKBAN.

● Kezdeté 1/6 órakor. ●

Kitűnő konyha, cukrászda

és Gróf Teleki Ádám-féle

bánczai borok. — Frissen

csapolt sör. — Fagylalt és

● ● jeges kávé. ● ●

14. sz. 46*

Lakás kerestetik

külön telek udvarral és kerttel,

szoba, konyha, speiz és faszin-

nel a Kis- vagy Nagy-Szamos

mentén, a város kültekén. jól

bekerítve f. év október hó 1-jére,

esetleg még hamarabb, haszon-

bérbe kerestetik. — Ajánlatok

„Állandó“ ezimen a kiadóba.

67. sz. 8*

BAJOR IGNACZ
férfi szabó ajánlja
divattermét,
a hol a czégnak elismert dísz-
tingvált izlésű ujdonsági férfi-
szövetek nagy választékban van-
nak raktáron. — Üzlet: Wesselényi
Miklós-utca, sarok, Hintz-
ház, az udvarban.
23. sz. 35—50

